

RAPPORT

1973-02-23

Rapport från SFEF-kongressen 23-25 februari 1973
(Rapportör: Elna Hessel)

Ingmar Archenholtz talade i sitt inledningsanförande om ett närmande studerandeorganisationerna emellan för att "uppnå en progressiv skola". Han sade vidare bl.a.: "Vi måste med kraft försvara och utvidga folkhögskolans frihet. Vi måste med kraft visa att internatet är ouplösligt förknippat med folkhögskola, men att detta inte får hindra skolorna att söka nya arbetsuppgifter som kan stimulera folkhögskolan och dess målsättning."

I kongressen deltog 53 ombud från sammanlagt 41 skolor, SFEF:s styrelse, en del observatörer samt gäster, bl.a. representanter för AMS, SÖ och SFHL.

Verksamhetsberättelsen (inkl. revisionsberättelse och budgetförslag) upptar 35 stencilsidor. Av dessa ägnas fem sidor åt "utvärdering" av strejken. SFHL kritiseras där mycket skarpt. ("SFHL har agerat mycket slappt och blivit helt överspelade".) SFEF anmälde avvisningsfallet för JO. Denna anmälan lämnade JO utan åtgärd, liksom den anmälan för förtal, som SFEF inlämnat. En framställning till AMS om att elever med utbildningsbidrag inte skulle bli ekonomiskt lidande genom strejken har avslagits. SFEF ämnar fortsätta att försöka få ett positivt svar. I ett avsnitt om strejkbeslutet sägs det bl.a.: "Vi är helt övertygade om att detta var ett riktigt beslut. Vad som låg oss i fatet var vår orutin på fackliga kringelgångar och lustiga turer. Vi slog åt alla håll och ödslade kraft och tid på onödiga saker i stället för att med kraft inrikta oss på vårt huvudkrav. ---- Det har också sagts att vi tog strejkbeslutet för fort eftersom SÖ:s rapport inte var klar när beslutet togs. Detta är riktigt, men SÖ hade inte några möjligheter att påverka situationen på skolan. Det är styrelsen som leder skolan och dessutom hade vi förhandsbesked på vad som skulle stå i rapporten. Dessutom hade vi vissa tidigare negativa erfarenheter av resultat av SÖ-rapporter."

Antalet medlemmar under det gångna verksamhetsåret har utgjort 6.153. "Detta innebär en minskning gentemot föregående år på i runda tal ca 2.500 st." Den största minskningen har skett i Västsvenska distriktet. Budgetförslaget räknar med ett medlemstal av 8.500.

Ett förslag till "socialpolitisk plattform för SFEF" framlades. Man vill bibringa medlemmarna grundläggande information om socialpolitiska problem, framför allt då alkohol- och narkotikaproblemen. Tonvikten i informationen skall läggas vid miljöaspekten. Man skall studera problemen i dess politiska medicinska och historiska sammanhang. Man skall eftersträva en folkhögskola som kan öka den socialpolitiska medvetenheten och eliminera de konkreta missbruksproblemen hos folkhögskolans elever. Man skall "verka för en giftfri internatmiljö, baserad på vilja, insikt och solidaritet."

Kongressen antog förslaget men beslöt att vissa svårtolkade formuleringar skulle omarbetas språkligt.

En motion från Kävesta folkhögskola, som krävde att SFEF skulle verka för att stoppa drogpPASSIVISERING,
att motarbeta alkoholtraditionen,
att öka kontrollen vid förskrivning av lugnande medel
 avslogs av kongressen.

I anslutning till förbundsstyrelsens förslag till principprogram antog kongressen bl.a. följande formuleringar av "SFEF:s viktigaste arbetsuppgifter":

att folkhögskolan skall bevara sin stadgemässiga rätt för varje skola att ha egen styrelse, att själv utforma sin undervisning, att själv rekrytera och antaga elever, att själv anställa personal,

att omdömet avskaffas på ett sådant sätt att inga elever blir lidande då de söker till vidare studier eller anställning. I nuvarande läge är intagningsprov på den skola eleven söker efter folkhögskolan att föredra framför omdömet; intagningsprov skall utformas i samråd med SFEF-representanter.

Kongressen uttalade sig vidare för "behovsprövad återbetalning av studiemedel" och "fria läromedel, utan central dirigerings". Kongressen ville att SFEF skulle motarbeta höjningar av inackorderingsavgifter och förhindra höjningar under pågående kurs. Principprogrammet kräver vidare lika inflytande och bestämmanderätt i skolans frågor för alla i skolsamhället, förhandlingsrätt för SFEF gentemot skolledningar och myndigheter samt rätt för elevkårerna att bedriva sitt arbete på schematid. Vid rekryteringen skall sökande med låg utbildning och olika former av handikapp prioriteras.

Kongressen beslöt att SFEF skulle kräva minst en friplats på varje folkhögskola för utländsk studerande. SFEF skulle genom elevkårerna uppmana skolorna att antaga sämre utbildade utländska elever, t.ex. invandrare, framför utländska studerande med lång utbildning. I en motion från Tollare krävdes "att elev som en gång blivit antagen skall få fortsätta samtliga årskurser som berörd skola anordnar utan hänseende till omdömet från föregående årskurs". Vidare krävdes i motionen att en intagningsnämnd, bestående av elever, lärare och rektor "där elever är i majoritet", skulle inrättas på varje skola. Motionen antogs av kongressen.

I ett yttrande till en motion om omdömet avskaffande sade förbundsstyrelsen bl.a.: "SFEF ser idag, att det rimligtvis finns större möjligheter att utveckla ett för de folkhögskolestuderande positivt urval till vidare studier med hjälp av studielämplighetsprov än med hjälp av omdöme. Det bör dock understrykas att vi idag inte vet hur studielämplighetsproven i detalj kommer att se ut eller vad de kommer att innehålla, i händelse de kommer att tillämpas. Därför är det omöjligt att idag ta definitiv ställning.

I väntan på acceptabla studielämplighetsprov och en reform av meritvärderingen, innebärande bl.a. att arbetslivserfarenhet skall tillmätas stor betydelse, måste man räkna med att omdömena bibehållas under en tid framöver. Då är det viktigt att olika skolors omdömen är jämförbara. Det blir de inte, då vissa skolor ger ett omdöme, andra två omdömen och några skolor med viss specialinriktning ger tre omdömen. Efter en stunds diskussion beslöt kongressen att uttala sig för att alla skolor, som gav omdömen, skulle ge omdömen i två ämnesgrupper.

I en motion från Jämshög krävdes att SFEF skulle bearbeta berörda myndigheter för att få till stånd en höjning av antagningsåldern till 20 år. Kongressen ville inte binda sig vid en bestämd åldersgräns, men uttalade sig för att äldre sökande skulle prioriteras och att arbetslivserfarenhet skulle räknas som en merit för den som sökte till folkhögskola.